

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 14 grudnia 2016 r.

Poz. 7959

UCHWAŁA NR 23/1281/16 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 30 listopada 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz z art. 91 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu:

I. Stwierdza nieważność postanowień § 3 uchwały Nr XXIX/267/2016 Rady Gminy Rokietnica z dnia 7 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2017 rok.

II. Stwierdza, że uchwała Nr XXIX/267/2016 2016 Rady Gminy Rokietnica z dnia 7 listopada 2016 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2017 rok, została podjęta z naruszeniem prawa.

III. Uznaje, że naruszenie prawa w pkt II ma charakter nieistotny.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXIX/267/2016 doręczoną tutejszej Izbie w dniu 15 listopada 2016 r., Rada Gminy Rokietnica w dniu 7 listopada 2016 r. określiła wysokość stawek podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu, na podstawie art. 61 § 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) zawiadomiła Przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do przedmiotowej uchwały wyznaczając jednocześnie termin rozpatrzenia sprawy na dzień 30 listopada 2016 r.

Kolegium Izby ustaliło i zważyło co następuje.

W § 3 uchwały, Rada zamieściła postanowienie o treści: „*Traci moc uchwała Nr XIV/130/2015 Rady Gminy Rokietnica z dnia 30 listopada 2015r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na 2016 rok.*”

Stosownie do treści art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym, do wyłącznej kompetencji rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawie podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Przepisem rangi ustawowej, zawierającym upoważnienie dla rady gminy do uchwalania prawa miejscowego w sprawie stawek podatku od nieruchomości jest art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716 z późn. zm.).

Przepis art. 5 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zawiera upoważnienie Rady do ustalania wysokości rocznych stawek podatku od nieruchomości. Przepis ten wprawdzie nie wskazuje, że czasową normą dla uprawnień rady gminy w zakresie ustalenia stawek podatku od nieruchomości jest jeden rok. Jednakże Rada podejmując uchwałę, o utracie mocy, o której mowa w § 3 przedmiotowej uchwały, wyraźnie w tytule ograniczyła czasokres jej obowiązywania do danego roku.

Dlatego w ocenie Kolegium Izby badana uchwała nie powinna zawierać wskazanego zapisu, albowiem z tytułu uchwały Nr XIV/130/2015 (o utracie mocy której postanowiono w § 3 badanej uchwały) wynika, że

dotyczy ona jedynie roku 2016. W związku z powyższym, w ocenie Kolegium Izby, postanowienie o stwierdzeniu nieważności zapisu tego paragrafu jest zasadne.

Dalsza analiza uchwały wykazała że w § 1 pkt 1 uchwały Rada określiła wysokość podatku od gruntów m.in. w lit:

- a) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez względu na sposób skwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków –od 1 m² powierzchni 0,89 zł,
- e) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej obejmującej sport i rekreację ruchową –od 1 m² powierzchni 0,43 zł.

Podobnie w § 1 pkt 2 określono podatek od budynków lub ich części m.in.:

- b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – od 1 m² powierzchni użytkowej 22,29 zł,
- f) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej obejmującej sport i rekreację ruchową – od 1 m² powierzchni użytkowej 4,40 zł.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, przy określaniu stawek podatku od gruntów rada gminy może zróżnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntów. Podobnie art. 5 ust. 4 wyżej powołanej ustawy, stwarza dla rady gminy podstawę do różnicowania wysokości stawek podatku dla budynków lub ich części dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności.

Kolegium Izby nie kwestionuje ustawowego uprawnienia Rady Gminy do różnicowania wysokości stawek opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów, budynków lub ich części, lecz sposób ich różnicowania w uchwale. Postanowieniem § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a określono stawkę podatku od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej bez względu na sposób zakwalifikowania w ewidencji gruntów i budynków, a więc postanowienie to należy odnieść do wszystkich gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Jednak w postanowieniach § 1 ust. 1 pkt 1 lit. e określono niższe stawki podatku od gruntów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie kultury fizycznej obejmującej sport i rekreację. O ile wolą Rady było zróżnicowanie wysokości stawek podatku od gruntów w zależności od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej to należało to w uchwale wyraźnie zaznaczyć np. poprzez dodanie w § 1 ust. 1 pkt 1 lit. a wyrażenia „z zastrzeżeniem zawartym w lit. e”.

Podobne uwagi jak wyżej odnoszą się do postanowień zawartych w § 1 ust. 2 lit. f uchwały.

Przepisy prawa miejscowego – a takim niewątpliwie jest uchwała w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości – muszą być sformułowane w sposób precyzyjny i czytelny (zob. § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” - Dz. U. z 2016 r. poz. 283). Akt prawa miejscowego powinien być zredagowany tak, aby był zrozumiały dla przeciętnego adresata. Z przepisów powinno wynikać, kto w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, aby ich adresat nie miał żadnych wątpliwości co do zawartych norm wyrażonych wolą uchwałodawcy, w tym przypadku co do wysokości ustalonych stawek podatku.

Wyżej wskazane postanowienia uchwały Rady Gminy Rokietnica w sposób nieistotny naruszające przepisy art. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, winny zostać doprecyzowane na najbliższej sesji Rady Gminy Rokietnica.

Ponadto Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu w ramach prowadzonej działalności informacyjnej i szkoleniowej, w zakresie objętym nadzorem i kontrolą (art. 11 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 1 ust. 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych) wyjaśnia, co następuje.

Stosownie do przepisu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych (Dz. U z 2016 r., poz. 296 z późn. zm.) akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.

Rada Gminy Rokietnica w postanowieniu § 5 badanej uchwały zamieściła postanowienie o treści: „Uchwała wchodzi w życie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2017 roku.” Zatem Rada w ww. postanowieniu uchwały ustaliła dwa terminy (daty) wejścia w życie badanego aktu prawa miejscowego: pierwszy, który nakazuje stosować zapisy uchwały w terminie po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego oraz drugi, zgodnie z którym postanowienia uchwały obowiązują od dnia 1 stycznia 2017 roku.

Analiza art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych oraz niektórych innych aktów prawnych, prowadzi do wniosku, że ustawodawca jako regułę uznał, iż akty prawa miejscowego wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia we właściwym dzienniku urzędowym. Termin ten ma charakter terminu minimalnego, a gminny prawodawca ma możliwość ustalenia późniejszego terminu wejścia w życie aktu prawa miejscowego. Nie powinny być jednak ustalane dwa różne terminy wejścia w życie tych samych przepisów uchwały. Stanowisko powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowym, w którym ukształtował się pogląd, że pojęcia "wejście w życie" i "moc obowiązująca" nie mają rozbieżnych zakresów. Pojęcia te są tożsame znaczeniowo i służą do oznaczenia punktu na linii czasu, od którego następuje prawne kwalifikowanie stosunków społecznych przez pryzmat uchwalonych przepisów (vide wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 5 marca 2014 r. sygn. akt I SA/Go 51/14; wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 marca 1999 r. sygn. akt K 5/98).

Biorąc powyższe pod uwagę, w przypadku badanej uchwały wspomniany zapis powinien mieć np. brzmienie: „Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego i wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 roku.”

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby stwierdziło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze w zakresie pkt I przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska